

عنوان مقاله:

وجهه معماری در تناسب با ویزگی‌های هستی شناسانه انسان در اندیشه هایدگر

محل انتشار:

دوفصلنامه اندیشه معماری، دوره 7، شماره 14 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده‌گان:

سمانه امامی کوپائی - استادیار گروه معماری، واحد دولت آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

محمدجواد صافیان - دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

عفت صبوحی - استادیار گروه معماری، واحد دولت آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

بيان مساله: در درازای تاریخ معماری درباره رابطه انسان و معماری از نظرگاه‌های گوناگون نظرورزی شده است و بخش مهمی از نظریه پردازان معماری، توجه به انسان را به طور خاص در کانون توجه خود قرار داده اند. با این حال تقاضوت در نوع نگاه به انسان منجر به شکل گیری گونه‌های مختلف معماری شده است. در این راستا این مطالعه بر این مبنای پایه ریزی شده است که معماری به عنوان بستری برای زندگی انسان، در تناسب با نحوه بودن و زیستن او و در پاسخ به نیازهای بینادین او شکل می‌گیرد؛ لذا پرداختن به کیفیت بودن انسان و ویزگی‌های هستی شناسانه او در جهت دستیابی به معماری در تناسب با انسان، امری ضروری می‌باشد. بدین منظور به طور خاص به سواغ خوانش متون هایدگر رفته‌یم، متفکری که نگاه متفاوت‌شش به مقوله هستی و هنر؛ همواره مورد توجه اهالی هنر و معماری بوده است. اندیشمندی که به طور خاص پرسش از هستی انسان را مطرح می‌کند و در پژوهشی انصمامی به آن پاسخ می‌دهد. سوال تحقیق: این پژوهش بنای آن را دارد که به این دو پرسش پاسخ دهد. ویزگی‌های هستی شناسانه دارایین از نگاه هایدگر چه وجودی دارد؟ اهداف تحقیق: تحلیل هستی شناختی انسان و معماری در تناسب با آن ویزگی‌ها را مورد نظر قرار دهیم. روش تحقیق: این پژوهش در قالب یک رویکرد کیفی، و با استفاده از پایه‌ی نظری هرمنوئیکی، به تفسیر متون هایدگر در باب انسان، قابلیت‌های دارایین، به دلیل نگاه خاص هایدگر به انسان در یک بستر کاملاً انصمامی مورد توجه این پژوهش بوده است. در این مقاله بنای آن را داریم که با طرح مجدد دیدگاه هایدگر در باب انسان، قابلیت‌های معماری در تناسب با آن ویزگی‌ها را مورد نظر قرار دهیم. روش تحقیق: این پژوهش در قالب یک رویکرد کیفی، و با استفاده از پایه‌ی نظری هرمنوئیکی، به تفسیر متون هایدگر در باب انسان پرداخته است. بر این مبنای در یک مطالعه کتابخانه‌ای به فهم و معنا دهی به خوانش هایدگر از ویزگی‌های هستی شناسانه انسان پرداختیم و سپس با صورت بندي و ایجاد نظم و انسجام منطقی میان مطالب، وجودی از روابط انسان و معماری را در این نگاه مورد تأمل قرار دادیم. مهم ترین یافته‌ها و نتیجه‌گیری تحقیق: معماری از منظر این پژوهش و در تناسب با ویزگی‌های هستی شناختی انسان از نگاه هایدگر، باید بستری برای پاسخگویی به پنج مفهوم بیوای، تداوم، تامل، همدلی و هویت باشد.

كلمات کلیدی:

انسان، معماری، هایدگر، اندیشه، پدیدارشناسی

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/1965336>